

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-08772/2018-ERU

Ostrava 30.září 2019

Č. j. 08772-15/2018-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad (dále jen „ERÚ“) jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 a 91d odst. 1 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), v souladu s ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ust. § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), ve správním řízení ohledně povinností stanovených v Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 1227/2011 ze dne 25. října 2011 o integritě a transparentnosti velkoobchodního trhu s energií (dále jen „Nařízení o velkoobchodním trhu s energií“) a v energetickém zákoně, zahájeném z moci úřední dne 4. prosince 2018, vedeném pod sp. zn. OSR-08772/2018-ERU ve věci podezření ze spáchání 34 správních deliktů podle ust. § 91a odst. 6 písm. f) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 30. června 2017 (dále jen „energetický zákon ve znění účinném do 30. června 2017“), rozhodl

takto:

- I. Obviněný ze správních deliktů, kterým je společnost **ALPIQ ENERGY SE**, sídlem Jungmannova 26/15, 110 00 Praha 1, IČO: 284 77 090 (dále jen „obviněný“), zastoupená advokátem [REDAKCE], se uznává vinným ze spáchání 34 správních deliktů podle ust. § 91a odst. 6 písm. f) energetického zákona ve znění účinném do 30. června 2017, kterých se dopustil dne 6. ledna 2016 porušením ust. čl. 8 Nařízení o velkoobchodním trhu s energií tím, že jako účastník trhu neposkytl Agentuře pro spolupráci energetických regulačních orgánů (dále jen „Agentura“) záznamy o transakcích na velkoobchodních trzích s energií, včetně příkazů k obchodování, ve lhůtě, jež je stanovena v ust. čl. 7 odst. 6 Prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1348/2014 ze dne 17. prosince 2014 o oznamování údajů za účelem provedení ust. čl. 8 odst. 2 a 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1227/2011 o integritě a transparentnosti velkoobchodního trhu s energií (dále jen „Prováděcí nařízení“), neboť neoznámil Agentuře záznamy o transakcích uzavřených:

1. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDACTED], uzavřenou mezi obviněným a [REDACTED] dne 22. července 2014,
2. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDACTED], uzavřenou mezi obviněným a [REDACTED] dne 23. července 2014,
3. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDACTED], uzavřenou mezi obviněným a [REDACTED] dne 29. července 2014,
4. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDACTED], uzavřenou mezi obviněným a [REDACTED] dne 16. července 2014,
5. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDACTED], uzavřenou mezi obviněným a [REDACTED] dne 12. března 2014,
6. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDACTED], uzavřenou mezi obviněným a [REDACTED] dne 18. srpna 2014,
7. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDACTED], uzavřenou mezi obviněným a [REDACTED] dne 5. března 2014,
8. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDACTED], uzavřenou mezi obviněným a [REDACTED] dne 6. května 2014,
9. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDACTED] 4, uzavřenou mezi obviněným a [REDACTED] dne 6. května 2014,
10. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDACTED], uzavřenou mezi obviněným a [REDACTED] dne 6. května 2014,
11. smlouvou o dodávce elektřiny č. 146580570, uzavřenou mezi obviněným a [REDACTED] dne 31. března 2014,
12. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDACTED] 6, uzavřenou mezi obviněným a [REDACTED] dne 23. ledna 2014,
13. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDACTED], uzavřenou mezi obviněným a [REDACTED] dne 16. září 2014,
14. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDACTED], uzavřenou mezi obviněným a [REDACTED] dne 20. srpna 2014,
15. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDACTED], uzavřenou mezi obviněným a [REDACTED] dne 22. července 2014,
16. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDACTED], uzavřenou mezi obviněným a [REDACTED] dne 27. června 2014,
17. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDACTED], uzavřenou mezi obviněným a [REDACTED] dne 4. dubna 2014,
18. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDACTED], uzavřenou mezi obviněným a [REDACTED] dne 3. září 2014,
19. smlouvou o dodávce elektřiny č. 146678242, uzavřenou mezi obviněným a [REDACTED] dne 29. července 2014,
20. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDACTED], uzavřenou mezi obviněným a [REDACTED] dne 2. května 2014,
21. smlouvou o dodávce elektřiny č. 146672464, uzavřenou mezi obviněným a [REDACTED] dne 22. července 2014,

22. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDAKCE], uzavřenou mezi obviněným a [REDAKCE] dne 8. července 2014,
23. smlouvou o dodávce elektřiny č. 146652736, uzavřenou mezi obviněným a [REDAKCE] dne 27. června 2014,
24. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDAKCE], uzavřenou mezi obviněným a [REDAKCE] dne 21. února 2014,
25. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDAKCE], uzavřenou mezi obviněným a [REDAKCE] dne 29. července 2014,
26. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDAKCE], uzavřenou mezi obviněným a [REDAKCE] dne 2. září 2015,
27. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDAKCE], uzavřenou mezi obviněným a [REDAKCE] dne 21. října 2014,
28. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDAKCE], uzavřenou mezi obviněným a [REDAKCE] dne 1. srpna 2014,
29. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDAKCE], uzavřenou mezi obviněným a [REDAKCE] dne 23. července 2014,
30. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDAKCE], uzavřenou mezi obviněným a [REDAKCE] dne 9. července 2014,
31. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDAKCE], uzavřenou mezi obviněným a [REDAKCE] dne 28. února 2014,
32. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDAKCE], uzavřenou mezi obviněným a [REDAKCE] dne 7. července 2014,
33. smlouvou o dodávce elektřiny č. [REDAKCE], uzavřenou mezi obviněným a [REDAKCE] dne 2. května 2014,
34. smlouvou o dodávce elektřiny č. 146541298, uzavřenou mezi obviněným a [REDAKCE] dne 14. února 2014,

do 90 dnů ode dne vzniku oznamovací povinnosti dle ust. čl. 12 odst. 2 druhého pododstavce Provděcího nařízení, tj. do 5. ledna 2016.

II. Podle ust. § 91a odst. 7 energetického zákona ve znění účinném do 30. června 2017 se obviněnému za spáchání 34 správních deliktů podle ust. § 91a odst. 6 písm. f) energetického zákona ve znění účinném do 30. června 2017 **ukládá úhrnná pokuta ve výši 285 600 Kč** (slovy: dvě stě osmdesát pět tisíc šest set korun českých), která je v souladu s ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky splatná do **30 dnů** ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet ERÚ vedený u České národní banky, č. účtu: 19-2421001/0710, variabilní symbol: 62200119.

III. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se obviněnému ukládá povinnost **nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých), které jsou splatné do **30 dnů** ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet ERÚ vedený u České národní banky, č. účtu: 19-2421001/0710, variabilní symbol: 62200119.

Odůvodnění

ERÚ se na základě sdělení obviněného o možném nedodržení povinnosti reportovat záznamy smluv dle ust. čl. 8 Nařízení o velkoobchodním trhu s energií rozhodl provést dohledovou činnost nad obviněným. Cílem dohledové činnosti bylo zkontrolovat plnění oznamovací povinnosti obviněného vyplývající z Nařízení o velkoobchodním trhu s energií a zamezit případnému dalšímu porušení.

Ze spisového materiálu vyplývá, že dne 8. září 2017 pan [REDAKCE], Senior Reporting analyst obviněného, zaslal e-mail na ERÚ, kterým žádal ERÚ o pomoc při nalezení řešení situace spočívající v tom, že potřebuje poskytnout Agentuře záznamy o transakcích uzavřených před 7. dubnem 2016 (tzv. backloading). Po komunikaci s Agenturou, která mu poradila řešit tento problém s jeho Registered Reporting Mechanism (dále jen „RRM“), obviněný zjistil, že od 30. června 2017 platí nová validační pravidla, dle kterých již není možné poskytovat Agentuře záznamy o transakcích spadajících do backloadingu. V e-mailu pan [REDAKCE] uvedl, že obviněný neposkytl Agentuře záznamy o 34 transakcích, kdy povinnost je reportovat spadá do první fáze backloadingu dle Prováděcího nařízení. Pan [REDAKCE] dále uvedl, že z předmětných 34 transakcí se v 33 případech jedná o téměř stejné transakce a mění se pouze cena, hodinová kapacita a protistrana.

Na výše uvedený e-mail pana [REDAKCE] odpověděl ERÚ e-mailem doručeným panu [REDAKCE] dne 5. října 2017, ve kterém mu sdělil, že po konzultaci se zástupci Agentury potvrzuje, že v současné době backloading skutečně není možný, a to z důvodu nastavení nových validačních pravidel ze strany Agentury. ERÚ dále dle doporučení Agentury navrhl panu [REDAKCE] jako prozatímní řešení, že RRM obviněného nebo obviněný sám nahlásí předmětný problém na ACER central help desk, který tuto problematiku řeší a který následně bude RRM obviněného nebo obviněného samotného informovat o dalším postupu.

V prosinci 2017 vyzval ERÚ obviněného k předložení smluv na dodávku elektřiny spadajících do backloadingu, k předložení smluv uzavřených v termínu po 7. dubnu 2016 a k poskytnutí dokladů potvrzujících zaslání záznamů o těchto specifikovaných transakcích Agentuře.

Obviněný reagoval na výzvu ERÚ předložením seznamu smluv spadajících do backloadingu, seznamu smluv uzavřených po 7. dubnu 2016 a k nim XML souborů obdržených od Agentury. Co se týče smluv, které jsou předmětem řízení a do té doby nebyly obviněným odreportovány, obviněný uvedl, že dne 23. října 2017 Agentura obviněnému sdělila, že pozdní backloading bude možné učinit v listopadu 2017. ERÚ následně ve smyslu ust. § 15a odst. 2 energetického zákona dne 5. února 2018¹ požádal obviněného o sdělení, zda již byly Agentuře poskytnuty záznamy o transakcích, jež byly uskutečněny na základě smluv o dodávce elektřiny spadajících do backloadingu. A pokud tyto záznamy již byly poskytnuty, požádal ERÚ obviněného o zaslání dokladů či potvrzení stvrzujících poskytnutí záznamů o výše specifikovaných transakcích Agentuře.

Na dodatečnou žádost ERÚ obviněný dne 19. února 2018² uvedl, že předmětných 34 záznamů o transakcích již bylo odreportováno, neboť dne 9. února 2018 našel obviněný se svým RRM

¹ č. j. 09583-8/2017-ERU

² č. j. 09583-9/2017-ERU

technické řešení, jak reporting provést. Obviněný rovněž uvedl, že se poprvé pokusil záznamy Agentuře poskytnout již v létě roku 2017 a následně znovu dne 6. prosince 2017, což se mu však ani jednou nepovedlo. Součástí zprávy obviněného byly i XML soubory obdržené od Agentury týkající se předmětných 34 smluv.

Dne 1. června 2018³ zaslal ERÚ obviněnému další dodatečnou žádost o poskytnutí informací ve smyslu ust. § 15a odst. 2 energetického zákona, ve které obviněného žádal o poskytnutí kopií smluv o nákupu / prodeji elektřiny spadajících do backloadingu uzavřených v období od 7. října 2015 dosud a kopií souborů ve formátu XML s reportingem smluv spadajících do backloadingu.

Obviněný na žádost ERÚ poskytl⁴ předmětných 34 smluv a k nim spárované XML soubory zaslané Agentuře. Z poskytnutých XML souborů vyplývá, že obviněný odreportoval Agentuře smlouvy ve výroku I. tohoto rozhodnutí uvedené pod čísly 1. a 2. dne 9. února 2018 a smlouvy pod čísly 3. až 34. dne 15. února 2018.

Dne 4. prosince 2018 bylo obviněnému doručeno Oznámení o zahájení správního řízení⁵, ve kterém bylo obviněnému sděleno, že s ním ERÚ zahajuje správní řízení ve věci možného spáchání 34 správních deliktů dle ust. § 91a odst. 6 písm. f) energetického zákona ve znění účinném do 30. června 2017. Oznámením o zahájení správního řízení bylo dále obviněnému sděleno, které důkazní prostředky jsou ERÚ dosud známy a tvoří podklady pro rozhodnutí. Obviněný byl rovněž vyrozuměn o svých právech včetně poučení o možnosti vyjádřit své stanovisko k vedenému správnímu řízení, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy, nahlédnout do spisu a žádat o nařízení ústního jednání. Dne 13. prosince 2018 bylo ERÚ doručeno „Vyjádření k oznámení o zahájení správního řízení“⁶, ve kterém obviněný také požádal o nařízení ústního jednání. Svůj požadavek obviněný zdůvodnil potřebou vysvětlit v detailu jím uvedené skutečnosti a seznámit ERÚ s bližšími okolnostmi svého pozitivního přístupu k uplatňování Nařízení o velkoobchodním trhu s energií v zemích střední a jihovýchodní Evropy, v nichž aktivně působí v sektoru obchodování s energiemi. Obviněný uvedl, že nařízení ústního jednání považuje za nezbytné pro řádné uplatnění svých práv rovněž z toho důvodu, že až na jednu výjimku jde v předmětném správním řízení o neoznámení transakcí uskutečněných polskou organizační složkou obviněného v Polsku a dle polské licence na obchodování s elektřinou. Obviněný dále uvedl, že dne 1. srpna 2017 v rámci své činnosti zjistil, že nedošlo k backloadingu předmětných transakcí. Ještě téhož měsíce se pokusil všechny identifikované obchody oznámit do systému ARIS, provozovaného Agenturou, nicméně tato oznámení nebyla Agenturou akceptována. Proto ve snaze napravit protiprávní stav obviněný kontaktoval svého RRM, Agenturu i ERÚ. Obviněný zdůraznil, že v celé záležitosti zaujal aktivní a pozitivní roli, když nejenže proaktivně kontaktoval ERÚ a tímto jej na celou situaci upozornil, ale následně i spolupracoval s Agenturou, svým RRM a ERÚ ve snaze dané transakce v souladu s právními předpisy co nejdříve oznámit. Dále obviněný podotkl, že prodlení s oznámením uvedených transakcí po srpnu 2017 nemůže být přičítáno jemu, když bylo způsobeno čistě technickým omezením na straně Agentury. Rovněž podotkl, že v případě neoznámení daných

³ č. j. 05526-1/2018-ERU

⁴ č. j. 05226-2/2018-ERU

⁵ č. j. 08772-3/2018-ERU

⁶ č. j. 08772-4/2018-ERU

transakcí do 5. ledna 2016 jde o administrativní přehlédnutí v důsledku chybného technického nastavení. Toto pochybení obviněný přičetl značnému objemu oznamovaných transakcí, zejména pak v kontextu čerstvé adaptace právního řádu ČR na Nařízení o velkoobchodním trhu s energií, na kterou dle obviněného nebyly řádně a včas připraveni ani mnozí národní regulátoři či organizovaná tržní místa. Dále obviněný upozornil, že k pochybení došlo výhradně u reportování historických transakcí uzavřených před nabytím účinnosti Nařízení o velkoobchodním trhu s energií a u jednorázové povinnosti, kde nehrozí žádné opakování chyby. Dle jeho názoru dané transakce neměly s ohledem na svůj objem, uzavření za podmínek běžných na trhu a jejich nízký počet žádný podstatný vliv na relevantní trh, a tudíž dle něj nebyla ohrožena stabilita trhu ani další stanovené cíle Nařízení o velkoobchodním trhu s energií. Obviněný proto požádal ERÚ, aby k marginální povaze celé záležitosti ve srovnání s portfoliem tisíců řádně a včas oznámených transakcí přihlédl. Dále obviněný z procesní opatrnosti namítl, že dle jeho názoru jeho odpovědnost za spáchání 34 předmětných správních deliktů zanikla z důvodu uplynutí lhůty dle ust. § 20 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. června 2017, a proto požádal o zastavení správního řízení.

ERÚ se zabýval žádostí obviněného o nařízení ústního jednání, a to zejména s důrazem na skutečnost, zda je tento procesní úkon nezbytný k uplatnění jeho práv. Obviněný se k věci písemně vyjádřil a přiložil listinné důkazní prostředky. Dále byla obviněnému dána možnost podle ust. § 36 odst. 1 správního řádu navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a dále dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu možnost před vydáním rozhodnutí vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Obviněnému tak byl dán dostatečný prostor k tomu, aby svá práva v rámci vedeného správního řízení uplatnil. Ani skutečnost, že v předmětném řízení jde až na jednu výjimku o obchody uskutečněné polskou organizační složkou obviněného a dle polské licence na obchodování s elektřinou, není relevantním důvodem pro nařízení ústního jednání. ERÚ v rámci posouzení žádosti o nařízení ústního jednání obviněného dospěl proto k závěru, že nařízení ústního jednání není nezbytným procesním úkonem k uplatnění práv obviněného, tedy neshledal předmětnou žádost jako důvodnou, v důsledku čehož vydal dne 13. srpna 2019 usnesení⁷, které bylo obviněnému doručeno dne 14. srpna 2019 a kterým bylo rozhodnuto o zamítnutí žádosti obviněného o nařízení ústního jednání ve věci.

Obviněný následně dne 28. srpna 2019 v reakci na Vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a doložit majetkové poměry⁸ zaslal ERÚ opětovně vyjádření k podkladům rozhodnutí⁹, ve kterém uvedl, že nepovažuje zahájení přestupkového řízení za srozumitelné, jelikož svým aktivním přístupem nenaplnil skutkovou podstatu přestupku vymezeného v ust. § 91a odst. 6 písm. f) energetického zákona ve znění účinném do 30. června 2017. Obviněný dále uvedl, že má obavy, že správní orgán rozhodne bez zohlednění všech skutečností, což dle obviněného je v rozporu se zásadou materiální pravdy vyjádřenou v ust. § 3 správního řádu tedy, že správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Obviněný označil postup správního orgánu, který zahájil správní řízení s obviněným na základě „konzultačních

⁷ č. j. 08772-12/2018-ERU

⁸ č. j. 08772-13/2018-ERU

⁹ č. j. 08772-14/2018-ERU

dotazů“ činěných směrem ke správnímu orgánu, jako postup, který odporuje zásadě ochrany veřejného zájmu dle ust. § 2 odst. 4 správního řádu a zásadě výkonu veřejné správy coby služby veřejnosti dle ust. § 4 odst. 1 správního řádu. K jednotlivým přestupkům obviněný uvedl, že pokud by došlo v jeho případě k naplnění formálního znaku přestupku, což je dle něj sporné, jelikož dané obchody byly stranami vypořádány přede dnem, kdy uplynula lhůta pro splnění oznamovací povinnosti dle ust. čl. 7 odst. 6 Prováděcího nařízení, nedošlo a ani nemohlo dojít k naplnění materiálního znaku přestupku, neboť společenská nebezpečnost postupu obviněného absentuje. Obviněný poukázal na to, že předmětné obchody nemohly a ani neměly jakýkoliv vliv na relevantní trh, proto jejich pozdním ohlášením nemohly být narušeny cíle Nařízení o velkoobchodním trhu s energií. Obviněný rovněž poukázal na to, že jeho odpovědnost za přestupek již zanikla dle ust. § 20 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. června 2017. V poslední řadě obviněný namítl, že není rovněž odpovědný za přestupek ve smyslu ust. § 17 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, jelikož vycházel z právního omylu, že ohlášení předmětných obchodů není s ohledem na jejich podstatu dle Nařízení o velkoobchodním trhu s energií nutné. Takový omyl obviněný považuje v době „implementační fáze“ Nařízení o velkoobchodním trhu s energií za pochopitelný. Obviněný proto na základě výše uvedeného navrhl ERÚ zastavení řízení dle ust. § 86 zákona o odpovědnosti za přestupky.

ERÚ vyhodnotil shromážděné podklady v rámci vedeného správního řízení a dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí správního spisu ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro posouzení věci v souladu s ust. § 2 a 3 správního řádu a pro vydání tohoto rozhodnutí.

Ke dni 1. července 2017 vstoupil v účinnost zákon o odpovědnosti za přestupky, který podle svého ust. § 1 upravuje podmínky odpovědnosti za přestupek, druhy správních trestů a ochranných opatření a zásady pro jejich ukládání, postup před zahájením řízení o přestupku a postup v řízení o přestupku.

Dle ust. § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější.

Dle ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty

první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Jelikož v posuzovaném případě není zákon o odpovědnosti za přestupky pro posouzení odpovědnosti za správní delikty a pro uložení sankce pro obviněného příznivější než energetický zákon ve znění účinném do 30. června 2017, byla odpovědnost za předmětné správní delikty a uložení sankce posouzena dle energetického zákona ve znění účinném do 30. června 2017. ERÚ dospěl k tomuto závěru s přihlédnutím k rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. června 2018 č. j. 4 As 114/2018-49, ve kterém soud mimo jiné uvedl, že „výhodnost právní úpravy pro pachatele je sice třeba posoudit komplexně, avšak zároveň s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu a námitkám pachatele, tedy nikoli hypoteticky a teoreticky s ohledem na všechny možné i nemožné okolnosti“. Z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu je tedy zřejmé, že možnost aplikování nové právní úpravy nelze posuzovat pouze obecně, ale vždy hlavně také konkrétně s ohledem na okolnosti daného případu. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. června 2018 č. j. 4 As 96/2018-45 pak „za změnu ve prospěch stěžovatele nelze považovat ani přepracování ustanovení o určení druhu a výměry sankce (nově „správního trestu“; viz § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky) a podrobnější vymezení kritérií pro uložení pokuty (§ 38 až § 40 téhož zákona)“. Vzhledem k tomu, že obviněný spáchal správní delikty ještě předtím, než nabytí účinnosti zákon o odpovědnosti za přestupky, posoudil ERÚ v tomto případě v souladu s ust. § 112 odst. 1 a odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky možnost aplikování nové úpravy. ERÚ zkoumal, zda by v daném případě byla nová právní úprava pro obviněného výhodnější, a dospěl k názoru, že s ohledem na povahu a závažnost správního deliktu by novou úpravu ERÚ v žádném směru nevyužil. K přitěžujícím a polehčujícím okolnostem měl ERÚ možnost přihlédnout i za dřívější úpravy a využití institutů jako napomenutí nebo upuštění od uložení správního trestu nepřipadá v daném případě v úvahu. Proto ERÚ aplikoval pro posouzení odpovědnosti obviněného za správní delikty a pro určení druhu a výměry sankce úpravu obsaženou v energetickém zákoně ve znění účinném do 30. června 2017.

Správního deliktu podle ust. § 91a odst. 6 písm. f) energetického zákona ve znění účinném do 30. června 2017 se dopustí právnická osoba tím, že jako účastník trhu dle Nařízení o velkoobchodním trhu s energií neposkytne Agentuře záznamy nebo informace dle ust. čl. 8 Nařízení o velkoobchodním trhu s energií.

Dle ust. čl. 8 Nařízení o velkoobchodním trhu s energií účastníci trhu poskytnou Agentuře záznamy o transakcích na velkoobchodních trzích s energií, včetně příkazů k obchodování. Informace, které má oznámení zahrnovat, obsahují přesnou identifikaci velkoobchodních energetických produktů, které jsou nakupovány nebo prodávány, dohodnuté ceny a množství, termíny a lhůty dohodnutého plnění, jednotlivé strany transakce včetně osob, v jejichž prospěch je transakce prováděna a veškeré další příslušné informace.

Dle ust. čl. 6 odst. 1 Prováděcího nařízení účastníci trhu oznámí Agentuře údaje o velkoobchodních energetických produktech realizovaných na organizovaných tržních místech, včetně spárovaných a nespárovaných příkazů k obchodování, prostřednictvím dotyčného organizovaného tržního místa nebo prostřednictvím systémů pro párování prodejních a nákupních příkazů nebo systémů pro podávání zpráv.

Dle ust. čl. 7 odst. 6 Prováděcího nařízení podrobné údaje o smlouvách týkajících se velkoobchodních energetických produktů, které byly uzavřeny přede dnem, k němuž vznikne oznamovací povinnost, a které k tomuto datu zůstaly nevypořádané, jsou Agentuře oznámeny do 90 dnů poté, co se na tyto smlouvy začala vztahovat oznamovací povinnost.

Dle ust. čl. 12 odst. 2 druhého pododstavce oznamovací povinnost stanovená v ust. čl. 6 odst. 1 vyjma ve vztahu ke smlouvám uvedeným v ust. čl. 3 odst. 1 písm. b) platí ode dne 7. října 2015.

Ze spisového materiálu, který měl ERÚ při rozhodování k dispozici je nesporné, že obviněný je účastníkem trhu dle Nařízení o velkoobchodním trhu s energií, neboť je osobou, která provádí transakce na jednom či více velkoobchodních trzích s energií. V případě předmětných 34 transakcí se jedná o standardní smlouvy dle ust. čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu vi) Prováděcího nařízení uzavřené přes brokera na organizovaném tržním místě. Na tento typ smluv se dle ust. čl. 12 odst. 2 druhého pododstavce Prováděcího nařízení vztahuje oznamovací povinnost ode dne 7. října 2015. Dle ust. čl. 7 odst. 6 Prováděcího nařízení je nutné podrobné údaje o smlouvách týkajících se velkoobchodních energetických produktů, které byly uzavřeny přede dnem, k němuž vznikne oznamovací povinnost, a které k tomuto datu zůstaly nevypořádané, oznámit Agentuře do 90 dnů poté, co se na tyto smlouvy začala vztahovat oznamovací povinnost. Jedná se o backloading.

Z výše uvedeného vyplývá, že obviněný měl povinnost oznámit Agentuře záznamy o 34 předmětných transakcí nejpozději do 5. ledna 2016. Svou povinnost v uvedené lhůtě obviněný nesplnil. Splnit svou povinnost se obviněný pokusil až v srpnu 2017, tedy v době, kdy již Agentura změnila validační pravidla v systému ARIS, dle kterých již nebylo možné poskytovat Agentuře záznamy o transakcích spadajících do backloadingu (tzn. budeme-li jeho snahu počítat k datu 1. srpna 2017, jednal nejméně o 573 dnů později, než byla jeho povinnost).

Námítka obviněného, že dané obchody byly stranami vypořádané přede dnem, kdy uplynula lhůta pro splnění oznamovací povinnosti dle ust. čl. 7 odst. 6 Prováděcího nařízení, není v dané věci relevantní, jelikož povinnost reportovat vzniká pro standardní smlouvy již samotným uzavřením obchodu a pro smlouvy spadající do backloadingu musí být tato povinnost splněna v souladu s ust. čl. 7 odst. 6 druhým pododstavcem Prováděcího nařízení nejpozději do 90 dnů poté, co se na tyto smlouvy začala vztahovat oznamovací povinnost.

Obviněný však poté, co spáchal předmětných 34 správních deliktů, k celé záležitosti zaujal proaktivní a svědomitý přístup a aktivně spolupracoval se všemi dotčenými subjekty na odstranění protiprávního stavu. Tento fakt ERÚ zohlednil jako polehčující okolnost při stanovení výše pokuty za spáchané správní delikty. Proaktivní přístup obviněného však neznamená, že obviněný nenaplnil skutkovou podstatu správního deliktu dle ust. § 91a odst. 6 písm. f) energetického zákona ve znění účinném do 30. června 2017, jelikož spáchání tohoto správního deliktu není podmíněno ani nijak

vázáno na přístup obviněného po jeho spáchání, tento přístup může mít vliv pouze na výměru pokuty.

Rovněž námitka obviněného, že prodlení s oznámením uvedených transakcí po srpnu 2017 nemůže být přičítáno jemu za vinu, když toto prodlení bylo způsobeno čistě technickým omezením na straně Agentury, není zcela správná. Je pravda, že ode dne 30. června 2017 došlo ke změně validačních pravidel v systému ARIS provozovaného Agenturou, neboť tento systém od tohoto dne již nepřijímal oznámení záznamů transakcí, které spadaly do backloadingu. Jak však vyplývá z e-mailu od Agentury ze dne 1. února 2018¹⁰, obviněný měl možnost opětovně oznámit záznamy o transakcích již od 1. listopadu 2017, kdy Agentura oznamování těchto záznamů o transakcích opět přijímala. Obviněný skutečně oznámil záznamy o transakcích až dne 9. a 15. února 2018 (dle XML souborů¹¹ obdržených od obviněného).

Obviněný dále uvedl, že ke spáchání správního deliktu v podobě neoznámení předmětných záznamů o transakcích došlo z důvodu chybného technického nastavení v interním systému obviněného ve spojení se značným objemem oznamovaných transakcí. Je povinností obviněného mít nastaveny kontrolní mechanismy tak, aby k takovým pochybením nedocházelo. Obviněný tedy nevytvořil veškeré úsilí, které po něm bylo možné požadovat, aby správnímu deliktu zabránil. Rovněž tvrzení, že obviněný spáchal správní delikty v období těsně následujícím po adaptaci právního řádu ČR na Nařízení o velkoobchodním trhu s energií, není správné. Obviněný musí brát na vědomí, že Nařízení o velkoobchodním trhu s energií, jakožto součást sekundárních pramenů práva Evropské unie, je pro členské státy EU a jejich občany závazné a přímo použitelné a že toto nařízení vstoupilo v platnost již dne 28. prosince 2011. Tvrzení obviněného, že na novou právní úpravu, která zahrnuje mimo jiné povinnosti stanovené v ust. čl. 8 Nařízení o velkoobchodním trhu s energií, nebyli připraveni ani mnozí národní regulátoři či organizovaná tržní místa, je ničím nepodložený subjektivní názor obviněného.

Je však zřejmé, že k pochybení došlo výhradně u reportování historických transakcí uzavřených přede dnem, kdy se na tyto smlouvy začala vztahovat oznamovací povinnost dle Nařízení o velkoobchodním trhu s energií, a u jednorázové povinnosti, kde v současné době již nehrozí opakování chyby. Ačkoliv podstatné ovlivnění relevantního trhu nebylo prokázáno, námitka obviněného, že dané transakce neměly s ohledem na svůj objem, uzavření za podmínek běžných na trhu a nízký počet podstatný vliv na relevantní trh, a tudíž nebyla ohrožena stabilita trhu, není na místě. Jednáním obviněného došlo k narušení procesu monitorování trhu na úrovni EU, které probíhá za účelem zajištění a odvrácení zneužívání trhu na velkoobchodních trzích s energií a jehož úspěšnost je závislá mimo jiné i na řádném a včasném poskytování záznamů o transakcích v souladu s ust. čl. 8 Nařízení o velkoobchodním trhu s energií. Jak je uvedeno v bodě 2 Preambule Prováděcího nařízení, aby mohla Agentura monitorovat velkoobchodní trhy s energií v EU, měly by jí být včas poskytovány úplné soubory příslušných informací.

Obviněný dále namítl, že jeho odpovědnost za spáchání 34 předmětných správních deliktů zanikla z důvodu uplynutí lhůty dle ust. § 20 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění

¹⁰ č. j. 09583-7/2017-ERU

¹¹ č. j. 09583-9/2017-ERU

účinném do 30. června 2017, a proto požádal o zastavení správního řízení. Na posouzení uplynutí lhůty pro zánik odpovědnosti za 34 předmětných správních deliktů je třeba dle ust. § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky aplikovat novou právní úpravu. Ust. § 112 odst. 2 poslední věta zákona o odpovědnosti za přestupky však zároveň stanoví, že odpovědnost za přestupek nezanikne dříve, než uplyne lhůta podle dosavadních zákonů, tj. v našem případě lhůta stanovená v ust. § 91d odst. 3 energetického zákona ve znění účinném do 30. června 2017. Podle tohoto ustanovení odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán. Dle zjištěného skutkového stavu neuplynula subjektivní ani objektivní lhůta pro zánik odpovědnosti obviněného za správní delikty, a proto ERÚ správní řízení nemohl zastavit.

Dále obviněný ve svém vyjádření ze dne 28. srpna 2019 uvedl, že má důvodné obavy, že správní orgán ve věci rozhodne v rozporu se zásadou materiální pravdy vyjádřenou v ust. § 3 správního řádu. ERÚ však vždy postupoval a postupuje tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. ERÚ neposkytl obviněnému důvod se domnívat, že by v tomto případě tomu mělo být jinak. Obviněný neuvedl, na základě čeho by měly být jeho obavy důvodné, jedná se tedy o další ničím nepodložený subjektivní názor obviněného. K námitce obviněného, že postup ERÚ, který zahájil řízení s obviněným na základě jeho aktivity vůči ERÚ, ERÚ uvádí, že je jeho povinností dohlížet na dodržování Nařízení o velkoobchodním trhu s energií a šetřit jeho případná porušení. Tato povinnost ERÚ vyplývá jednak z ust. § 18 odst. 1, 2 a 5 energetického zákona a také z ust. čl. 18 Nařízení o velkoobchodním trhu s energií včetně bodu 26 Preambule k tomuto nařízení. K dalšímu argumentu obviněného, že ERÚ má poskytovat veřejnou službu a sloužit veřejnému zájmu, ERÚ poznamenává, že veřejný zájem nelze zaměňovat se soukromým zájmem jednotlivce na vyhnutí se sankci za porušení právních předpisů. Je potřeba si uvědomit, že v případě dohledové činnosti v souvislosti s Nařízením o velkoobchodním trhu s energií, ERÚ neposkytuje veřejnou službu, ale plní povinnosti mu uložené jako národnímu regulátorovi Evropskou unií, přičemž plnění povinností uložených státu je v souladu s veřejným zájmem jeho občanů.

ERÚ se rovněž vypořádal s poslední námitkou obviněného, a to, že se v dané věci dopustil právního omylu dle ust. § 17 zákona o odpovědnosti za přestupky. Jak ERÚ uvedl již výše, v této věci mimo procesní otázky nepostupuje podle zákona o odpovědnosti za přestupky, který institut právního omylu do přestupkového řízení zakotvuje. Na okraj však ERÚ poznamenává, že i kdyby se řídil v dané věci zákonem o odpovědnosti za přestupky, nepovažoval by námitku obviněného za oprávněnou, jelikož obviněný se svého právního omylu mohl vyvarovat. Obviněný je povinen v souladu s obecným právním principem *Ignorantia juris non excusat* znát své povinnosti určené právními předpisy. Povinnost, kterou obviněný v této věci porušil, vyplývá přímo z Nařízení o velkoobchodním trhu s energií, které je pro obviněného přímo závazné.

Na základě zjištěných skutečností a s ohledem na výše uvedené lze uzavřít, že obviněný svým jednáním porušil ust. čl. 8 Nařízení o velkoobchodním trhu s energií, čímž došlo k naplnění formálních znaků u všech 34 správních deliktů podle ust. § 91 odst. 6 písm. f) energetického zákona ve znění účinném do 30. června 2017, neboť ve lhůtě, jež je stanovena v ust. čl. 7 odst. 6 Prováděcího nařízení, neposkytl Agentuře záznamy o 34 transakcích na velkoobchodních trzích s energií.

Jelikož obviněný neoznámil Agentuře záznamy o transakcích do 5. ledna 2016, naplnil skutkovou podstatu předmětného správního deliktu již den následující, tedy obviněný se 34 předmětných správních deliktů dopustil dne 6. ledna 2016.

V souvislosti s naplněním formálních znaků správního deliktu se ERÚ musel zabývat rovněž naplněním materiální stránky správního deliktu tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 č. j. 8 As 17/2007-135). Jednání obviněného však rovněž naplnilo znaky materiální stránky správního deliktu, neboť v jeho jednání lze shledat společenskou škodlivost, spočívající v ohrožení zájmu společnosti na účinném monitorování trhu na úrovni EU za účelem zjištění a odvrácení zneužívání trhu na velkoobchodních trzích s energií. Dle bodu 1 Preambule Nařízení o velkoobchodním trhu s energií je důležité zajistit, aby spotřebitelé a další účastníci trhu mohli mít důvěru v integritu trhů s elektřinou a plynem, aby ceny stanovené na velkoobchodních trzích s energií odrážely spravedlivou a konkurenční interakci mezi nabídkou a poptávkou a aby nebylo možné získávat výhody ze zneužívání trhu. Následující bod Preambule Nařízení o velkoobchodním trhu s energií stanovuje, že cílem větší integrity a transparentnosti velkoobchodních trhů s energií by měla být podpora otevřené a spravedlivé hospodářské soutěže na velkoobchodních trzích s energií ve prospěch konečných spotřebitelů energie. Toho lze docílit, pokud bude mimo jiné zajištěno účinné monitorování velkoobchodních trhů s energií. Pro zajištění účinného monitorování trhu je nezbytné, aby účastníci trhu dle Nařízení o velkoobchodním trhu s energií plnili své povinnosti vyplývající mimo jiné z ust. čl. 8 Nařízení o velkoobchodním trhu s energií a poskytovali Agentuře záznamy o transakcích řádně a včas. Rovněž body 1 až 3 Preambule Prováděcího nařízení vysvětlují, že účinný dohled nad velkoobchodními trhy s energií vyžaduje pravidelné monitorování údajů o smlouvách. Aby mohla Agentura monitorovat velkoobchodní trhy s energií, měli by jí být včas poskytovány úplné soubory příslušných informací. Proto musí účastníci trhu oznamovat Agentuře údaje o příslušných smlouvách, aniž by k poskytnutí těchto údajů museli být vyzváni.

Aby bylo možné zjistit odchylné jednání či jiné náznaky zneužívání trhu, je potřeba utvořit si celkový obraz o velkoobchodním trhu s energií v co nejširším časovém horizontu. Z tohoto důvodu byla povinnost reportingu transakčních údajů vztažena i na transakce uzavřené před vznikem oznamovací povinnosti, avšak s fyzickým vypořádáním po tomto datu (tj. transakce spadající do backloadingu). Materiální stránku správního deliktu spočívající v porušení oznamovací povinnosti je potřeba posuzovat co do důsledků v delším časovém horizontu. V případě neoznámení transakčních údajů jedním účastníkem se může skutečně jednat o velmi malou část údajů, které tak budou Agentuře chybět. Monitoring velkoobchodního trhu s energií však spočívá na základech přístupu Agentury a národních regulátorů k agregovaným údajům. *Ad absurdum*, pokud by tedy většina z více než 14 000¹² účastníků trhu vyhodnotila své transakční údaje jako drobné a nevýznamné a na tomto základě je Agentuře neoznámila, vedlo by to ke zcela zkreslenému obrazu velkoobchodního trhu s energií a monitoring velkoobchodního trhu by byl zcela znemožněn. Nebylo by tak možné dosáhnout účelu Nařízení o velkoobchodním trhu s energií. Právní úprava v Nařízení o velkoobchodním trhu s energií a následná adaptace národního právního řádu je platná

¹² Informace dostupná z: <https://www.acer-remit.eu/portal/european-register>.

a účinná a jedinec by se měl podílet na jejím plnění. Jak vyplývá ze shora uvedeného, obviněný neposkytnutím příslušných údajů Agentuře narušil proces účinného monitorování trhu, čímž naplnil také materiální stránku správního deliktu. Odpovědnost právnických osob je dle ust. § 91a energetického zákona ve znění účinném do 30. června 2017 objektivní, proto je obviněný odpovědný za následek, nehledě na jeho zavinění.

Aplikace liberačního důvodu dle ust. § 91d odst. 1 energetického zákona ve znění účinném do 30. června 2017, dle kterého právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila, nepřipadá vzhledem ke zjištěnému skutkovému stavu v úvahu. ERÚ podotýká, že se jedná o zcela mimořádné pravidlo, stanovující výjimku z obecného pravidla.

S ohledem na výše uvedené není v daném případě pochyb, že u obviněného došlo k naplnění formální a materiální stránky projednávaných 34 správních deliktů, a obviněný je tedy odpovědný za spáchání ve výroku I. uvedených 34 správních deliktů. Na základě výše uvedeného proto ERÚ přistoupil k uložení pokuty podle ust. § 91a odst. 7 energetického zákona ve znění účinném do 30. června 2017. Podle ust. § 91a odst. 7 energetického zákona účinného do 30. června 2017 lze za projednávané správní delikty podle ust. § 91a odst. 6 písm. f) energetického zákona ve znění účinném do 30. června 2017 uložit pokutu až do výše 50 000 000 Kč.

Při určení výměry pokuty přihlédl ERÚ ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení, zejména přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem; způsobu a okolnostem spáchání správních deliktů; významu a rozsahu následků správních deliktů a též k osobě pachatele, tj. obviněného. Obviněný spáchal správní delikt formou opomenutí, jelikož obviněný opomenul konání, ke kterému byl podle jiného právního předpisu povinen. Vyčíslení konkrétní způsobené škody v případě nesplnění oznamovací povinnosti je vždy problematické, a to zvláště v případě, kdy by se mělo jednat o škodu vzniklou na evropském trhu. Její stanovení je prakticky nemožné. Navíc samotný vznik konkrétní škody a její rozsah není pojmovým znakem daného správního deliktu, proto ERÚ výši škody při výměře pokuty nehodnotil.

Jako přitěžující okolnost ERÚ hodnotí množství spáchaných správních deliktů. Obviněný se dopustil celkem 34 ve výroku I. uvedených správních deliktů. Nicméně vzhledem ke zjištěnému skutkovému stavu ERÚ pokládá tuto přitěžující okolnost za nepříliš významnou, počet přestupků však ERÚ při stanovení pokuty zohlednil.

ERÚ se dále zabýval otázkou doby, po kterou trval protiprávní stav u obviněného a dospěl k závěru, že protiprávní stav trval od 6. ledna 2016 do 9. února 2018 ohledně smlouvy č. 1. a 2. uvedené ve výroku I. rozhodnutí a do 15. února 2018 ohledně zbývajících 32 smluv. Tuto skutečnost ERÚ vyhodnotil také jako přitěžující okolnost.

Naopak za polehčující okolnost hodnotí ERÚ jednání obviněného po spáchání posuzovaných správních deliktů. Obviněný oznámil sám spáchání posuzovaných správních deliktů ERÚ a po celou dobu vyšetřování a vedení správního řízení účinně napomáhal ERÚ k objasnění případu a zároveň svým proaktivním a svědomitým přístupem napomohl k odstranění protiprávního stavu.

ERÚ se při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů obviněného. Z výroční zprávy a účetní závěrky obviněného za rok 2018 ERÚ zjistil, že obviněný měl za dané účetní období výsledek hospodaření po zdanění – 501 miliónů Kč a zároveň čistý obrat obviněného činil 141 miliard Kč. Z výroční zprávy obviněného za rok 2018 zároveň vyplývá, že se jednalo o významné nepředvídatelné ztráty, které by se dle obviněného s ohledem na učiněná opatření již v následujícím období neměly objevovat, a obviněný očekává v roce 2019 opět pozitivní hospodářský výsledek. Uvedené rovněž vyplývá i z výroční zprávy obviněného za účetní období roku 2017, kdy obviněný měl pozitivní hospodářský výsledek ve výši 96 miliónů Kč. Vzhledem k tomu, že obviněný žádné jiné podklady ke svým majetkovým poměrům, ač byl ERÚ vyzván, nedoložil, vycházel ERÚ pouze z výše uvedených údajů. Samotný záporný výsledek hospodaření není překážkou pro uložení pokuty a neznamená ani, že uložená pokuta je automaticky likvidační pro obviněného, je totiž vždy potřeba hodnotit celkovou situaci obviněného (viz k tomu blíže rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2015 č. j. 4 As 236/2014-85). Obviněný minimálně za účetní období 2018 disponoval vysokým čistým obratem, a jak sám uvedl ve své výroční zprávě za rok 2018, záporný výsledek hospodaření byl nepředvídatelný a vzhledem k učiněným opatřením by se neměl již opakovat. ERÚ proto s přihlédnutím ke všem přitěžujícím a polehčujícím okolnostem stanovil obviněnému pokutu ve výši 285 600 Kč. Vzhledem k tomu, že uložená pokuta byla stanovena při dolní hranici možné zákonem stanovené sazby ve zcela přiměřené míře s přihlédnutím k významu chráněného společenského zájmu, dospěl ERÚ k závěru, že pokuta v uložené výši nemůže mít pro obviněného likvidační charakter. Současně však ERÚ uvádí, že pokuta má být uložena v takové výši, aby tato splnila své základní funkce. Právě proto ERÚ uložil obviněnému pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí, neboť takto stanovenou pokutu považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Splatnost pokuty byla stanovena v souladu s ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Výrokem III. tohoto rozhodnutí je uložena obviněnému povinnost nahradit náklady řízení, neboť ERÚ je podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen obviněnému, který byl uznán vinným, resp. který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. činí paušální částka nákladů řízení částku ve výši 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ust. § 152 správního řádu podat rozklad k Radě ERÚ ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním k ERÚ. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

RNDr. Mgr. Hana Haladová, Ph.D.
pověřená úřední osoba
vedoucí oddělení správních řízení REMIT
odbor REMIT